

Editorial

Joan Casas

Després de l'anterior número doble ens havíem fet el propòsit de preparar-ne un de més lleuger. I això era així, entre altres raons, per poder-nos centrar una mica més en millorar el rigor de la periodicitat, i per afegir resums traduïts a l'anglès d'aquells articles que així ho reclamessin.

Vist el gruix de l'exemplar que tenen a les mans, no ens n'hem sortit gaire de fer un número lleuger, es diria. I això segurament és un bon senyal. Indici que hi ha una gran pressió de materials d'estudi que exigeixen difusió i debat, i que la revista, per tant, respon a una necessitat real i creixent.

Els dos estudis que publiquem a l'apartat primer tenen en comú el fet de proposar-se com a pròleg o prolongació d'un treball de creació artística, i es vinculen per tant, directament, amb l'espai de reflexió de les dues ponències de les jornades sobre recerca i creació que publiquem també. És a dir, ¿quina és la relació entre la creació i la recerca? ¿El fet de plantejar-se la recerca a les escoles superiors d'estudis artístics no presenta nous horitzons als treballs acadèmics? ¿Unes altres exigències? És un àmbit que continuarem explorant en números successius, amb més aportacions a un debat que ens sembla central.

A l'Institut del Teatre acabem d'editar en català les Paraules sobre el mim, d'Etienne Decroux, i això ens obligava a incloure alguna forma d'homenatge a aquest pioner de l'art del mim corporal. Amb el treball que hi dedica Boris Daussà-Pastor incorporem a més a la revista un brillant ex alumne de l'Institut que ha prosseguit, després de graduar-se, un recorregut acadèmic molt peculiar, que l'ha portat a estudiar el teatre Kathakali amb un mestre de Kerala i a preparar alhora un doctorat universitari a Nova York. Daussà ha entrevistat alguns dels hereus de Decroux i ens proporciona elements, amb la seva anàlisi, per fer-nos una idea de l'abast actual del seu llegat.

¿Té cap aportació a fer al teatre el món poètic de Iannis Ritsos? El que signa aquestes ratlles, que treballa de fa un temps en la traducció al català dels poemes dramàtics del gran poeta grec, considera que la resposta a la pregunta anterior és afirmativa, emfàticament afirmativa. Però un article introductor i els textos de dos poemes dramàtics posaran el lector en condicions de fer-se'n una opinió pròpia.

El Quadern de Dansa inclou un apassionant treball de recerca del professor Roberto Fratini sobre la iconografia de la dansa romàntica, la nova pu-

blicació de l'article d'Agustí Ros sobre el mètode Laban (que havia sortit al número anterior amb errors a la part gràfica) i tres peces que presenten un balanç del treball de més d'una dècada de la companyia de postgraduats IT Dansa, i la figura del coreògraf Jiří Kylián, que tanta influència va tenir en la seva formació.

Completen el número una visió crítica panoràmica de mitja temporada barcelonina, que ens ha fet Eduard Molner, i les seccions habituals que recullen l'actualitat hemerogràfica i bibliogràfica.

Bona lectura.

